ఆడది

- నయాగారా

“వడ్డించాను రా బాబూ!” భోజనానికి పిల్చింది జగదాంబ.

“నాకాకలి లేదమ్మా మీరు తినెయ్యండి” విసుగ్గా మంచంపై వాలుతూ అన్నాడు అర్జున్.

“అదేమిట్రా పొద్దునెప్పుడో రెండిడ్లీలు తినెళ్లావ్ ఆకలిలేక పోవటమేమిటీ. కళ్ళుమూడు ఎలా పీక్కుపో యాయో. నీ కోసం అమ్మాయి కూడా తినకుండా కూర్చువ్నది”

“ఏమిటి స్వాతి నువ్వింకా భోంచేయలేదా! నాకోసం పెట్టుకుంటే అయినట్లే. పో పోయి భోజనం చేయి” భార్యతో అన్నాడు.

“మీరూ రండి”

“నాకాకలిగా లేదు”

“ఒక్క ముద్ద తిందువురారా. నీకిష్టమని కాకరకా య కూరచేశాను”

“అబ్బ నా మనసేం బాగోలేదు విసిగించకమ్మా”

“ఏమైందిరా” కొడుకు పక్కనే కూర్చొని తలనిమురు తూ అన్నది జగదాంబ.

“కమల, విమలని చూసెళ్ళలేదూ జంపనివాళ్ళు— వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి కబురొచ్చింది”

“ఏమని”

తెలీటం లేదమ్మా ఇప్పటికే అంతా చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిచేయకుం డా తను చేసుకొని ఊరేగుతున్నాడని ఆడిపోసుకుంటు న్నారు. కొంతమందైతే ముఖానే అడుగుతున్నారు.

“ఏటి కోసం ఎందుకండీ అలా దిగులుపడ్తారు నే తెచ్చిన డబ్బులేదూ అవి సర్దెయ్యండి” స్వాతి అన్నది.

“పిచ్చి స్వాతి వాళ్ళకి కట్నంతోనే పెళ్ళయిపోతుందను కున్నావా! వెనుక ఎంత తంతులేదు. [illegible] మంచి సంబంధం తప్పిపోదులేదు. పైగా అన్నదమ్ముళ్ళు, చెల్లెళ్ళు సుఖపడుతారనుకొన్నాను. ఇవి జారిపోతే మరో ఏడాది దాకా లేదు”

“ఏమండీ ఒక్కమాట”

“ఏమిటి?”

“మా అమ్మ నగలు నా దగ్గరే ఉన్నాయి అవి తెచ్చిస్తాను కమల, విమలకి ఏం కావాలో అవి చేయించండి” ఆ మాట కోసమే అర్జున్ అంత సేపు నటించాడు. పైకి మాత్రం “ఏమిటీ మీ అమ్మ నగలా [illegible] వద్దు స్వాతి అవి నువ్వుగా నీ దగ్గరే ఉండనీయి” అన్నాడు.

“నాకు మీరు తప్ప ఎవరున్నారు. కష్టాల్లోను, సుఖాల్లోను మీతో పాలు పంచుకుంటానని పెళ్ళినాడు ప్రమాణం చేశాను. ఈ రోజు మీరొక్కరే బాధపడుతుం టే చూస్తూ ఊరుకుంటానా!”

తనలో బాధ చెప్పుకుందామంటే తల్లి తనని కనగానే కన్నుమూసింది. తండ్రి పక్క మీద తిరుగుతూ ఏ అర్ధరాత్రికో ఇంటికి చేరుతుంటాడు. ఆఖరికి పనిమనిషి మంగమ్మ కూడా సూటిపోటీ మాటలంటుండేది...

“మీ సంబంధం మాకు నచ్చిందని”

“నచ్చితే సంతోషపడక దిగులుగా ఉన్నారేమండీ” స్వాతి అన్నది.

“పిల్లనచ్చంగానే పెళ్ళయినట్లేనా బోలెడు కట్నం అడుగుతున్నారు”

“ఎంతడిగారు”

“చెరో ముప్పై వేలు— ప్పు అప్పుచేద్దామన్నా కుదిరేట్లు లేదు”

“అప్పా! మీనాన్న చేసిన అప్పే ఇంకా తీరలేదు మళ్ళీ ఎవరిస్తారు బాబూ నీకు” జగదాంబ అన్నది. అదే

“ఏం [illegible] పెళ్ళిళ్ళు [illegible] ఉన్నట్టుండి? అప్పుడు చేయమ్మనుకుంటే నాకు కావాలం టే” కొడుక్కి ఓ ప్లాను చెప్పింది జగదాంబ. దాని ఏమీ ఎరగనట్లుగా అన్నది.

“అదేమిటమ్మా మీనాన్న నీ కోసం సంపాదించి, సంతోషంగా ఇచ్చి ఉంటాడు. నువ్వాటిని ఆడపడుచుల కోసం ఖర్చుపెడితే ఆయనేమన్నా అనుకోడూ!”

“నేనేమిటిస్తున్నానత్తయ్యా నావారికేగా. అవి నాన్న నా కోసమే ఇచ్చారు. నేనేం చేసుకున్నా ఆయనేం అనరు”

“లక్షలు లక్షలు కట్నం తెచ్చే కోడళ్ళు వస్తేనే [illegible] చూస్తుంటారు. అత్తనీ, ఆడపిల్లల్నీ ఆరళ్ళు పెడతా[illegible] అని విన్నాను. నిన్ను చూస్తుంటే కడుపు నిండిపోతున్న[illegible] అమ్మాయి”

“లేకపోతే ఆడపిల్లల కోసం ఇంత ఎవరు చేస్తా[illegible] చెప్పు”

“అసలు నీరాకే మా ఇంటికి అదృష్టం. నువ్వడు[illegible] పెట్టే మా ఇంట్లో నెలైనా కాలేదు. అప్పుడే అమ్మా[illegible] పెళ్ళిళ్ళు [illegible]”

“[illegible] అమ్మాయిలు అందా[illegible] ఇంక భోజనానికి రండి” జగదాంబ లోపలికి నవ్వు[illegible] [illegible] వంటింట్లో కెళ్ళింది.

“ఇంకేమన్నా డబ్బు అవసరమైతే మా నాన్నకు [illegible] [illegible] [illegible] అవకండి” భర్తతో [illegible] [illegible] అన్నది స్వాతి.

“అమ్మా రెడీ ఏనా!” నవ్వుతూనే అరిచాడు అర్జున్.

“[illegible]”

“[illegible] పెళ్ళాయిల పెళ్ళిబట్టలు తీసుకు[illegible] రామనుకోలేదూ”

“నేనెందుకురా మనసలిదాన్ని కోడల్ని తీసుకెళ్ళరా”

“తనకి తలనొప్పిగా ఉందట పడుకుంది”

అప్పటికే కమల, విమల రెడీ అయి వచ్చారు. “[illegible] వదిన రావటంలేదా! మాకేం తెలీదమ్మా!” గొణిగా[illegible]

“వదినా ఓ వదినా రావమ్మా” లోపలికెళ్ళి స్వా[illegible] [illegible] లేపారు.

“[illegible] అత్తమ్మని తీసుకెళ్ళండి నాకేం తెలుసు!” [illegible] అన్నది స్వాతి.

“[illegible] మీద [illegible] చెప్పుకోటం [illegible] [illegible] లేదూ!” అర్జున్ అన్నాడు.

“[illegible] నాకు— [illegible]!”

“నా వదినా నీ సెలక్షన్ చాలా గొప్పగా ఉంటుంది. నీ చీరలు మేము చూడలేదూ” ఆడపిల్లలు [illegible] చేసేసరికి లేచింది.

“త్వరగా రావాలి బైట రిక్షాలున్నాయి” అర్జున్ [illegible]

“[illegible] శుభలేఖల [illegible] [illegible]”

“[illegible]” రిక్షా ఎక్కుతూ తల్లికి సమాధా[illegible] [illegible]

కమల, విమల పెళ్ళిళ్ళు [illegible] [illegible]

మధ్యలో చిన్నచిన్న ఇబ్బందులు వచ్చినా స్వా[illegible] [illegible] [illegible] పెళ్ళికొచ్చిన వా[illegible] [illegible]

అర్జున్ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

పెళ్ళిపనుల్లో [illegible] [illegible] చేసుకున్న [illegible] [illegible] కోసం అలా [illegible] [illegible] కమల, విమల [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"ఏమిటే జగదాంబా నేను లేకుండానే ముగ్గురు పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు చేసేశావా" అంటూ.

"కార్డు పంపాగా పిన్నీ అందలేదా!"

"అందిందే. కోడలికి పురుడు పోసి వద్దామనుకొన్నా దానికేమో కవలలు పుట్టారు. ఇద్దరితో అది సతమతమౌతుంటే చూడలేక ఉండిపోయా"

"అమ్మో అమ్మో ఇవేం కుర్చీలే ఇంత ముద్దుగా ఉన్నాయి"

"అచ్చం సినిమాల్లో ఉన్నట్లున్నాయి"

"కోడలు తెప్పించినవే" సోఫాలో కూర్చుంటూ అన్నది. అవును పిన్నీ.

"ఇంతకీ కోడలేది"

"లోపల పడుకుంది"

"పిలవ్వే చూద్దాము" "ఎందుకూ అందరిలోపాటు గా నువ్వూ రెండిద్దామనా"

"అన్నయ్యకి పిల్ల కనులు ఇష్టంలేదు. అక్కన్నీళ్ళు చూసి ఒప్పుకున్నారు. నాకూ ఇష్టం లేదనుకో ఆ. ఆడపిల్లల కోసం. ఎలాగూ అంటారేమో ఇప్పుడవసిపోయిందని ఎదురుచూస్తున్నానా అని.

"ఎందుకున్నావు తినకు. నవ్వుతుండాక [illegible] అప్పుడుంటావే"

"కాఫీలన్నీ చేసుకున్నావు కోడలని చూడవు"

"పిల్లలులేరేం సీమ గుబవనే పోయిరొచ్చారు. నీ కోడలు పిలువగా సామాన్లు తెప్పించులా" జగదాంబ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] చూపించసాగింది.

అత్తా, ఆడపిల్లల మాటంటే స్వాతి తలతిరిగి పోయింది. ఎవరినన్నమాటలేనా!

"ఇష్టంలేదంటా అనసా దేవతగా పొగిడి. ప్రతిదానికీ పైకెత్తిన వాళ్లేనా ఇలా అంటున్నది?"

"ఆయనకి నన్ను చేసుకోటం ఇష్టం లేదా!"

"తనని కోడలు అని చెప్పుకునేందుకు నామోషీగా ఉన్నదా!" ఆమెకి తన పెళ్ళినాటి రోజు గుర్తొచ్చింది

"ఏమిటే అలా అంటున్నావు" "ఏకేం చేయమంటా నా కోడలేమన్నా భూలోక రంభనా అందరూ తెచ్చి చూపించేందుకు" అప్పుడే వెళ్ళి మాటలు చెప్పాల స్వాతి అనుకోని ఆ విషపు బాణానికి బలిపోయింది.

"అవునమ్మమ్మా మా అన్నయ్య పెళ్ళి చెప్పి కాకిముక్కుకు స్టీలు చెంబులా ఉంటారు.

"చందమామకీ! తెనెతుట్టెకీ పెళ్ళిచేసినట్లుంటుం దనుకో"

"అంత నలుపేమిటో విమల?"

నలుపని మెల్లగా అంటావేమిటి? తారునలుపు. పగలు చూస్తే రాత్రి కల్లో కొచ్చేలా ఉంటుంది" విమల అన్నది. స్వాతి వెంటవెంటనే పదునైన బాణాలు వెన్నులో గుచ్చుకున్నట్లుగా, విలవిలలాడింది. గుండెను సుత్తెలు బిగించినట్లుగా ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయింది.

"కొంతమంది నలుపైనా కళగా ఉంటారు. మా దెయ్యం ముఖంలో కాగడాపెట్టి వెతికినా కనబడదనుకో"

"నా కోడలు అని చెప్పుకునేందుకు తెగ నామోషీగా ఉంది"

"కోడలు నలుపైతే వంశమంతా నలుపంటారు ఎలా చేసుకున్నావ్"

"ఏం చేస్తాం పిన్నీ నీ అల్లుడేమో తాగి తందనా లాడి పీకల్దాకా అప్పులు చేసి మునిగిపోయే"

"అర్జునుడికీ వాళ్ళ ఉద్యోగం రాదాయే" "ఆడపిల్లలా గుండెలమీద కుంపట్లలా కూర్చున్నారు

చిన్నగా తలెత్తింది స్వాతి.... ఎదురుగా ఫామనవాయులో ఉంగరాల జుట్టుతో ఎల్లో కలర్‌షర్టులో మరింత ఆకర్షణీయంగా కన్పిస్తున్నాడు అర్జున్.

అతని పక్కన వెంకటగిరి జరీ చీరలో బోసిమెడ, బోసి చేతులతో జగదాంబ. పక్కనే ఇల్లంతా పరికించి చూస్తూ కమల, విమల కూర్చున్నారు. స్వాతి పక్కనే ఆమె తండ్రి ప్రసాదరావు కూర్చున్నాడు. వారిద్దరి వెనగ్గా పనిమనిషి మంగమ్మ నుంచున్నది.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఆ నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ జగదాంబ అన్నది. ''అన్నయ్యగారూ అమ్మాయి మాకు నచ్చింది'' ఆ మాట వింటూనే ఆశ్చర్యంతో బిగుసుకుపోయింది స్వాతి. ప్రసాదరావుకైతే నోటమ్మట మాటరాలేదు.

''నిజమా– నిజమేనా మీరంటున్నది'' గొణిగాడు నమ్మలేనట్లుగా.

''అవునన్నయ్యగారూ మీ సంబంధం మాకిష్టమే''

''మరి– మరి అబ్బాయికి''

''నాకిష్టమైతే మా అబ్బాయికీ ఇష్టమే ఏం బాబూ'' కొడుకేసి తిరిగింది.

''అవునండీ నాకూ ఇష్టమే నేనిలా అంటున్నానని నాలో ఏదన్నా లోపముందనుకునేరు. నేను అందం కన్నా అందమైన మనసుకు ప్రాముఖ్యత నిస్తాను''

''మరీ అన్నయ్యగారూ పైపై మెరుగులు మావాడికి సరిపడవు''

ఐనా అందాన్నేమన్నా కొరుక్కు తింటామా? అంగట్లో పెట్టి అమ్ముకుంటామా?

''మాకు కావల్సింది మంచి కుటుంబంలోంచి వచ్చిన పిల్ల''

''నెమ్మదీ, అణుకువా కలిగిన పిల్ల. మీ మర్యాదలూ మన్ననలూ చూస్తుంటే తెలీటంలేదూ. ఎలా పెంచి ఉంటారో'' ఆమె మాటలకి అబ్బురపడింది స్వాతి.

వారి మంచి మనసుకి మనసులోనే జోహార్లర్పించింది. స్వాతి నల్లగా, ముఖం నిండా స్ఫోటకం మచ్చల్తో, మెల్లకన్నుతో వికారంగా ఉంటుంది. పుట్టినప్పట్నుంచీ అందరూ ఏదోవిధంగా ఎగతాళి చేసి ఏడ్పించే వాళ్ళే.

తనలో బాధ చెప్పుకుందామంటే తల్లి తనని కనగానే కన్నుమూసింది. తండ్రి పన్ల మీద తిరుగుతూ ఏ అర్ధరాత్రికో ఇంటికి చేరుతుంటాడు. ఆఖరికి పనిమనిషి మంగమ్మ కూడా ''దేనికైనా పెట్టి పుట్టాలి. అంగట్లో అన్నీ ఉంటేనేం'' అని సూటిపోటీ మాటలంటుండేది.

ఆమెని పనిలోంచి తీసేద్దామని చూచింది కాని తండ్రి ఆమెకి ''బానిసని'' తెలిశాక తన ప్రయత్నం విరమించుకుంది.

తండ్రి తనకి పదహారో ఏడు వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ సంబంధాలు చూడసాగాడు. వొక్కో సంబంధం రావటమూ ముఖం వికారం చేసుకు వెళ్ళటమూ. కొందరైతే ''ముందే చెప్పొచ్చుగా రైళ్ళ ఛార్జీలన్నా మిగిలేవి'' అని ముఖానే దులపరించి వెళ్ళేవాళ్ళు.

ఏళ్ళు గడుస్తున్నా స్వాతి ఎవరికి నచ్చటంలేదు. పైగా ఇరుగు పొరుగు హేళనలు, అమ్మలక్కల సూటిపోటి మాటలు గుండెను తూట్లు పొడిచేవి. ప్రసాదరావుకి కూతురి పెళ్ళి సమస్యలాయి కూర్చుంది.

అతని మనశ్శాంతిని తినెయ్యసాగింది.

తండ్రి తన పెళ్ళికోసం పడుతున్న తపన, తాపత్రయం, ఆరాటం, ఆవేదన చూస్తుంటే కడుపు తరుక్కుపోయేది. తన ఆశలకీ, కోర్కెలకీ కళ్ళెంవేస్తూ చెప్పిందో రోజు.

''నాన్నా నేను పెళ్ళి చేసుకోను ఇంకా సంబంధాలు చూడకండి''

''అదేమిటమ్మా అలా అంటావు. ఎల్లకాలం నేనుంటానా మనిషన్నాక కష్టసుఖాలు పంచుకునేందుకు తోడుండాలి. నువ్వు ఏ వేడుకలూ లేకుండా మోడులా బతికుంటే నేను చూడలేనమ్మా''—

లోకం గొడ్డు పోలేదు తల్లీ నీ మనసుని అర్థం చేసుకునే వాళ్ళు రాకపోతారా'' అని ఓదార్చేవాడు. ఆ తర్వాత ఇన్నాళ్ళకి తన ముఖం కాక మనసు మెచ్చిన వాళ్ళు దొరికారు.

స్వాతి తన అదృష్టానికి తానే మురిసిపోయింది. ప్రసాదరావు కూతురి పెళ్ళి ఘనంగా జరిపించాడు. జగదాంబ కోరినవన్నీ ఇచ్చాడు.

కూతురి కాపురం కోసం సోఫా దగ్గర్నుంచి, చిన్న సూదివరకూ అన్నీ అమర్చాడు. కూతురికి పెండ్లయిందని గొప్ప సంతోషం ఉన్నా ఆమె వొదిలి వెళ్ళాలనే సరికి గుండెపట్టినట్లయింది.

తేల్తుంది

ఓ నిర్మాతని అడిగాడు—

''మీ పిక్చర్ ఇప్పటికి పూర్తయింది కదా ఇంతకీ సుఖాంతమా? దుఃఖాంతమా?''

''రిలీజయిన వారంరోజుల్లో తేలిపోతుంది'' వున్నమాట చెప్పాడు.

—బి.కుమారస్వామి (వరంగల్)

''జగదాంబగారూ మా స్వాతి వొట్టి దురదృష్టపు పిల్ల. భగవంతుడూ దానికి అన్యాయం చేశాడు. చిన్నప్పట్నుంచీ అందరూ దాని మనసు కష్టపెట్టిన వాళ్ళే.

ఇప్పుడు దాన్ని మీ చేతుల్లో ఉంచాను'' అంటూ ఆమె రెండుచేతులూ పట్టుకొన్నాడు ప్రసాదరావు.

''అదేమిటన్నయ్యగారూ ఏదో అడివిలో వదిలెళ్ళినట్లుగా మాట్లాడుతున్నారు. స్వాతి నా కొడుకు భార్య. మా ఇంటి కోడలు.''

నా కూతురులాంటిది అలాంటి భయాలేం పెట్టుకోకండి'' అని కోడల్ని అక్కున చేర్చుకుంది. అత్తమ్మ అమృతపు పలుకులకి పొంగిపోయింది.

''కానీ ఆ నోరే ఈరోజు ఇలా తిరగబడిందేం? విషం చిమ్ముతుందేం''?

ఆనాడు అన్నమాటలు, తండ్రికిచ్చిన వాగ్దానాలు వొట్టి బూటకమేనా! స్వాతి మనసు పిండి మరలో పడ్డ గింజలా గిలగిలలాడుతుంటే రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకొంది.

అలా ఎంతసేపుందో. మగవాళ్ళ గొంతులు విని ముఖం కడుక్కొని బైటికొచ్చింది.

''లేచావుటే అమ్మాయి ఇంద కాఫీ''

ఫామస్‌ఫిగర్

తన 27వ ఏట హాలీవుడ్‌లోకి అడుగు పెట్టాడు సిల్వెస్టర్ స్టైలోన్.

'రాకీ' సీరీస్ (నాలుగు చిత్రాలు) ఫస్ట్‌బ్లడ్, రాంబో చిత్రాల ద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తంగా బోల్డంత పేరుతోపాటు పుష్కలంగా డబ్బూ సంపాయించేస్కున్నాడు స్టైలోన్.

గిన్నిస్‌బుక్ వారి ఓ సర్వే ప్రకారం ప్రపంచ ఖ్యాతి పొందిన ముగ్గురిలో స్టైలోన్ ఒకడట. మిగతా ఆ ఇద్దరూ గోర్బచెవ్, రీగన్‌లట.

'నా గురించి ఎవరికీ అంతగా తెలీదు అసలు నా గురించి నాకేం సరిగ్గా తెలీదు' అంటాడు ఈ 42 సంవత్సరాల హాలీవుడ్ హీరో.

—ఓ.వి.జగన్మోహన్రావ్

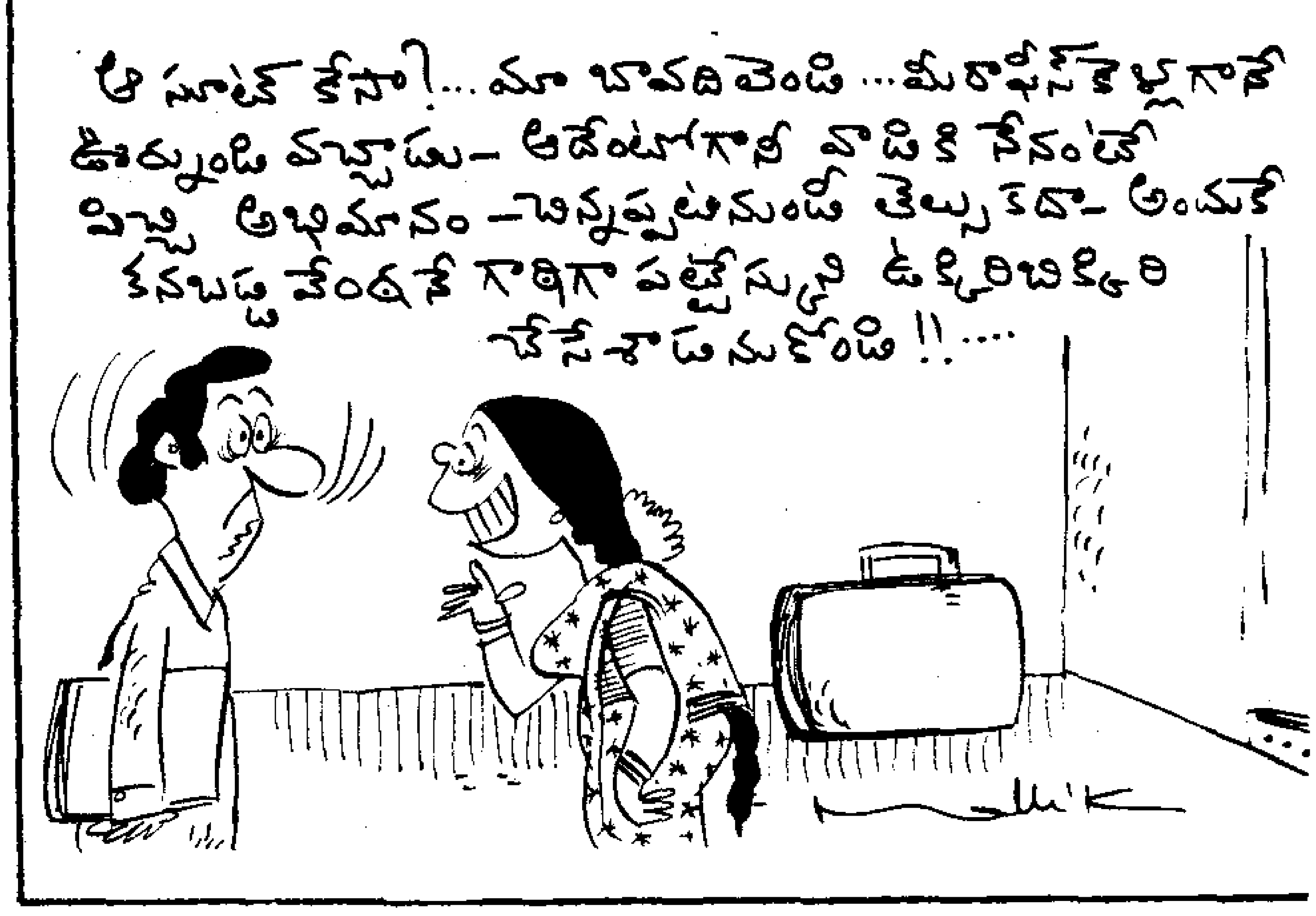

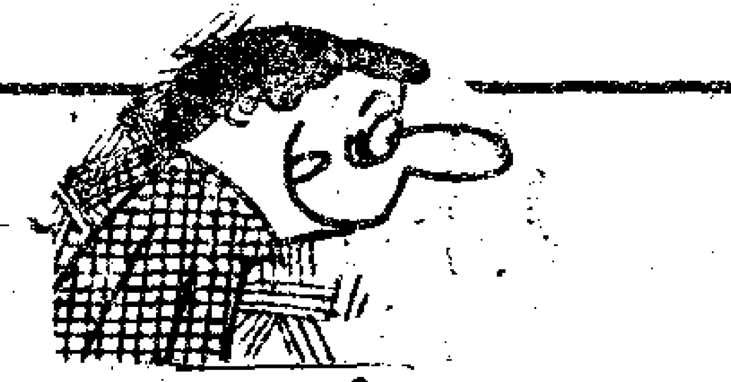

ఏమిటీ?

జగన్నాథం అడిగాడు—

''ఇదేవిటీ? ఇంత టెలిఫోన్ బిల్ వచ్చింది?''

''మీరు ఎక్కువగా ఫోన్ వాడి వుంటారు—''

''అసలు మాకు టెలిఫోనే లేదుకదయ్యా బాబూ...'' మొత్తుకున్నాడు.

—ఎస్.ఎస్.మూర్తి
(నెల్లూరు)

''ఏమిటే కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. వొంట్లో బాగాలేదా! వద్దన్న కొద్దీ పెళ్ళిపన్లన్నీ నెత్తివేసుకున్నావ్. రాత్రికి వంట నేను చేసుకుంటాలే విశ్రాంతి తీసుకో''

''అత్తగారి రెండునాలుకలకి తల తిరిగినంత పనైంది

''అబ్బ ఎలాంటి మనుషులు ఎంత విపరీతపు బుద్ధులు'' ఆ రోజంతా దెబ్బతిన్న పావురంలానే ఉన్నది. ఆ రాత్రి అర్జున్ అడిగాడు.

''ఏమిటి అలా ఉన్నావు?'' ''ఎలా ఉన్నాను?''

''లోకంలో బాధనంతా మూటగట్టి ఉంచావు. అదెక్కడుందో చెప్పండి అని ఎవరైనా అడిగితే నా భార్య ముఖాన ఉందని ఇట్టే చెప్పేస్తాను''

''చెప్పు వొంట్లో బాగుండలేదా!'

''బాగానే ఉంది''

''మీ నాన్న మీద దిగులేసుకున్నావా?''

''ఊహూ''

''మరి ఏమయిందో చెప్పు''

''ఏమండీ నేనంటే మీకిష్టమేనా!'' పీళ్ళు వెండిన కళ్ళెత్తి బేలగా అడిగింది.

''బాగుంది నేనెప్పుడన్నా నిన్ను కష్టపెట్టానా! ఇష్టం లేనిదే పెళ్ళేలా చేసుకున్నాను చెప్పు''

''మరి మీ అమ్మ అలా అంటుందే?''

''ఏమన్నది''

''నన్ను పెళ్ళి చేసుకోటం మీ కిష్టం లేదంటు. తన బలవంతం మీద వొప్పుకున్నారట. తనని ఎందుకు కోడలుగా చేసుకున్నానా అని బాధగా ఉందట''

''ఇదిగో ఈ ముసలాళ్ళకి వయసు పెరిగేకొద్దీ మతిపోతూ ఉంటుంది. ఏమనబోయి ఏమన్నదో. నువ్వేం విన్నావో''

''లేదండీ మీ చెల్లెళ్ళు కూడా అన్నారు''

''తాళికట్టిన వాణ్ణి నేనంటే నువ్వు బాధపడాలిగానీ ఏవో మాటలు విని నీ మనసు పాడు చేసుకుంటావా పిచ్చీ'' తల నిమురుతూ అన్నాడు. నిజంగా నేనంటే మీకు అసహ్యం లేదూ?

''ఇలారా నువ్వంటే నాకేముందో చెప్తాను'' ఆమెని దగ్గరకు లాక్కొని కౌగిలిలో బంధించాడు. స్వాతి హృదయం పురివిప్పిన మయూరమైనది.

భయంకరమైన మేఘాలు వొక్కగాలికి తేలిపోయినట్లుగా. ఎత్తైన మంచుకొండ చిన్నకిరణానికి కరిగిపోయినట్లుగా. ఆమె బాధ, అనుమానం ఇట్టే ఎగిరిపోయాయి.

''చాలు నా భర్తకి— నా మీద ప్రేమ ఉంది''

''ఆ గుండెల్లో నాకు చోటు ఉంది. లోకం కట్టకట్టుకొని ఏట్లో దూకి చావనీ తనకేం'' అనుకుంటూ అతన్ని మరింతగా అల్లుకుపోయింది. కమల, విమల కాపురానికెళ్ళి వారం రోజులైనది.

భర్త ఏదో పనుందని బైటికెళ్ళాడు. అత్త పేరంటానికి వెళ్ళిపోయింది. స్వాతి పనంతా ముగించుకొని ఏమీతోచక అలా బైటికొచ్చింది. మునిచీకటి పడుతోంది. చంద్రకాంతల పరిమళాల్ని మత్తుగా మోసుకోస్తోంది గాలి. పక్కింటి పిల్లాడొకడు బువ్వ కోసం మారాం చేస్తున్నాడు. చిన్నగా కూనిరాగం తీస్తూ పచార్లు చేస్తోన్న స్వాతి తమ ఇంటివెనుక చెట్ల చాటున ఎదురెదురుగా నుంచున్న రెండు ఆకారాలని చూచి కళ్ళు విప్పార్చింది. వొక ఆకారం ఆడదన్న గుర్తుగా తల్లో పూలు తెల్లగా మెరుస్తున్నాయి. మరొకటి ఉంగరాల జుట్టు భర్తలాగున్నాడే అనుకోగానే ఆగలేకపోయింది. చప్పుడు కాకుండా అడుగేసి నడిచింది.

ఆ యువతి అంటోంది—

''దొరగారు మమ్మల్ని మర్చిపోయినట్లున్నారే?''

''పూలు పరిమళం విరజిమ్మటం మర్చిపోతాయేమో, చందమామ వెన్నెలని వెదజల్లటం మర్చిపోతుందేమోగానీ నేను నిన్ను మర్చిపోతానా?''

అది భర్త గొంతే అనుకోగానే స్వాతి కాళ్ళు గజగజా వణికిపోయాయి.

''ఏమో క్రొత్త పెళ్ళాం మత్తులోపడి పోయావేమోనని''

''ఆ దాన్ని చూస్తే వచ్చేది మత్తు కాదు డోకు'' కిలకిలా నవ్విన చప్పుడు.

''నీకు నవ్వులాటగానే ఉంటుంది. రాత్రంతా దాని పక్కలో పడుకోటానికి ఎంత నరకం అనుభవిస్తున్నానో నీకేం తెల్సు?''

ఆకాశం విరిగి నెత్తినపడ్డట్టుగా మంచు బొమ్మలా నుంచుండిపోయింది స్వాతి.

''నన్ను చేసుకోమంటే మొండిచేయి చూపెట్టావ్ చేసుకున్న వాడికి చేసుకున్నంత అనుభవించు''

''నిన్ను చేసుకుంటే ఏముంది నీ అందం నేను నా అందం నువ్వూ చూస్తూ కూర్చోవాలి''

అదే ఆ బంగారు బాతును చేసుకున్నాననుకో కట్నానికి కట్నం వస్తుంది. ఆ ముసలాడు కాస్త గుటుక్కుమంటే ఆస్తంతా వాదౌతుంది''

''పిచ్చిముండ ఇలా కౌగిలిలోకి లాక్కుంటే చాలు కరిగిపోయి తనవన్నీ ఇస్తుంది, చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు ఐపోయాయి''

''సమస్యలన్నీ తీరాయి''

''ఇంక ఈ రాణీగారికి బంగారు నగలు చేయించట మొక్కటే తక్కువ'' ముద్దు పెట్టుకున్న చప్పుడు. ఐనా వీలుచూసుకొని నేనే వస్తానన్నానుగా నువ్వెందుకొచ్చావ్''

''ఏం వస్తే?''

''మా దెయ్యంకిగానీ అనుమాన మొచ్చిందంటే బంగారు పిచ్చుకని చేజేతులా వదులుకున్నట్లే. అప్పుడు మన సరదాలు, గిరదాలు గోవిందా'' స్వాతికి భూమి రెండుగా చీలి సుడిగుండంగా మారి తనని లాక్కెళ్ళుతున్నట్లుగా ఉంది. కళ్ళ ముందు భయంకరమైన చీకటి. విషపదార్థానికి తేనెపూసి ఆ క్రూర మృగాలున్న

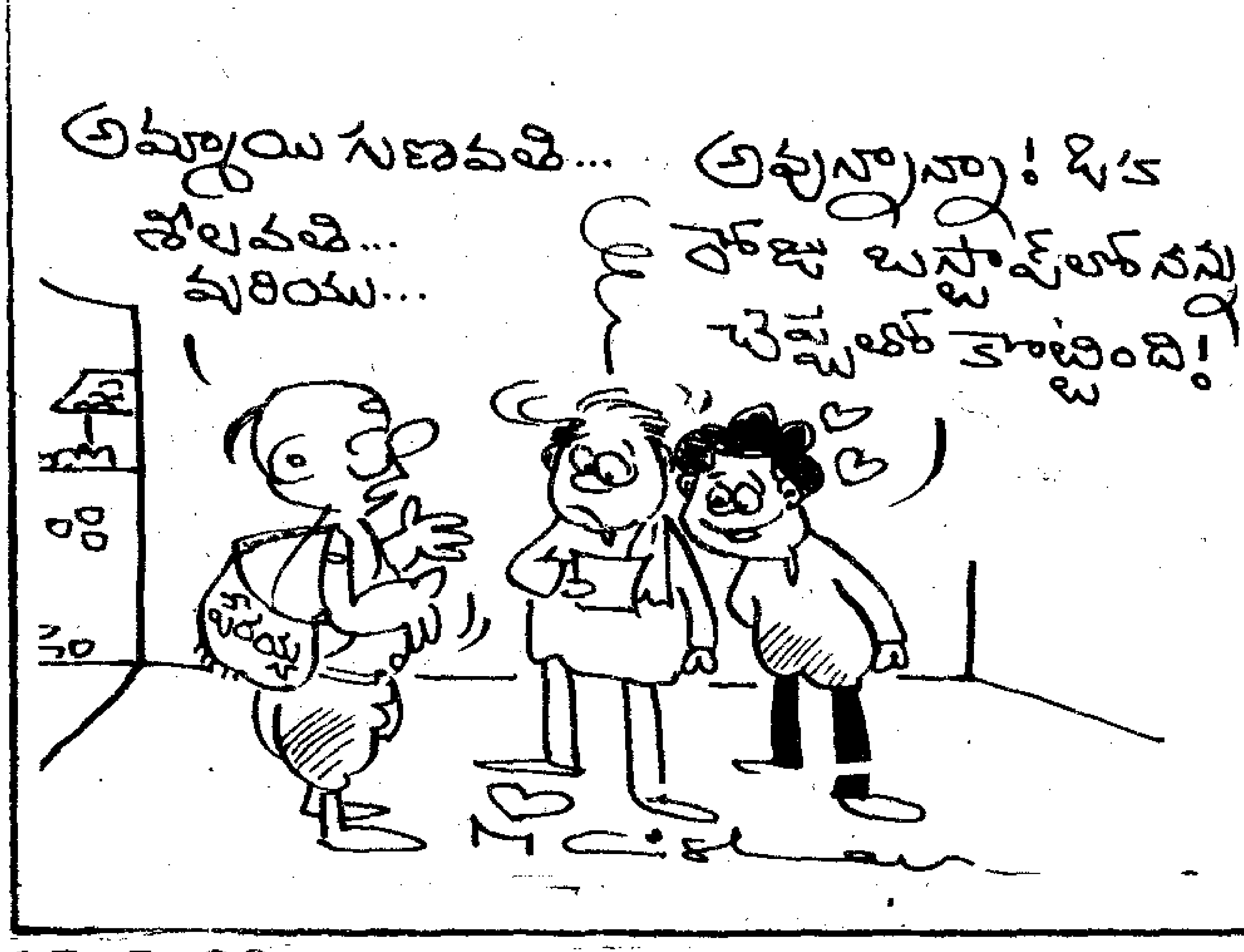

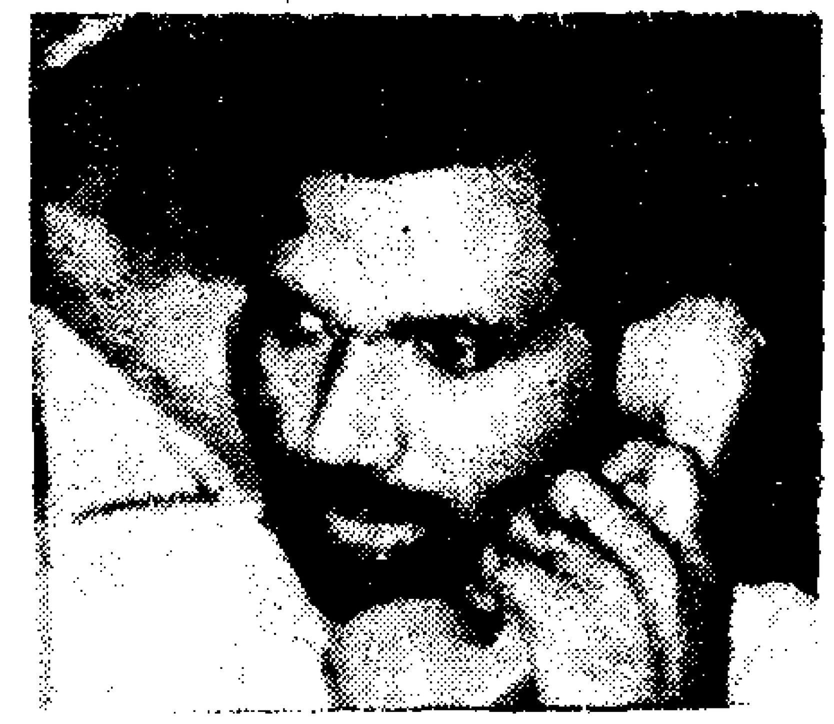

ఖరీదైన సమస్యలు?

కేంద్ర కార్మిక మంత్రి రామ్‌విలాస్ పాస్వాన్‌కు దూరదర్శన్ తెరమీద కన్పించటమంటే తెగ ఇష్టం! అయితే ఆ ముచ్చట ఈ మధ్యన ఓ ఖరీదైన నిజం వెల్లడ అవటానికి కారణమయ్యింది. ఆయన ఓ కార్యక్రమం రికార్డింగ్ తర్వాత తన కళ్ళజోడు దూరదర్శన్ స్టూడియోలో మర్చిపోయారు. కాసేపటికి ఆ సంగతి గుర్తొచ్చి ఆయన తన అధికార్లను కంగారుపెట్టి దూరదర్శన్ కేంద్రానికి పరుగెత్తించారట! ఇంతకీ అసలు సంగతేమిటంటే.... ఆ కళ్ళజోడు చాలా ఖరీదైన బంగారం ఫ్రేంతో చేసినదట! చూశారా మరి! కార్మిక సమస్యల్ని మంత్రిగారు ఎంత ఖరీదైన కళ్ళజోడులోంచి తిలకిస్తున్నారో?

—జూపీటర్

అడవిలోకి తోశావేమయ్యా?'' తనకి ఎవరూ లేకున్నా భర్త ఉన్నాడనుకుంది ఇన్నాళ్ళు.

కానీ ఆ భర్తే, ఈ రోజు తేనెపూసిన కత్తి, పడగవిప్పిన పాము, పంజాఝాచిన పులి.

అబ్బా లోకంలో ఎలాంటి మనుషులుంటారు. రక్కసి పొదలతో నిండిన మనసుకి ఎంత అందమైన ముసుగువేసుకుంటారు?

విషం చిమ్మే ఆ పెదాలపై ఎంతటి చల్లని చిరునవ్వు అద్దుకుంటారు. ఆ నాలుకపై ఎంత మందాన తేనె అద్దుకుంటారు.

దీనికంతటికీ కారణం డబ్బేనా? డబ్బూ నీవెంత అయస్కాంతానివి! ఎట్లాంటి వారివైనా ఇట్టే నీవైపుకు తిప్పుకుంటావ్. డబ్బూ— నువ్వెంత మాయలాడివి రకరకాల బుద్ధుల్ని సృష్టిస్తావ్. ఆనాడు మహాసముద్రాన్ని నోరు వాయిలేని దాన్ని మథిస్తే ముందు విషం పుట్టి తర్వాత అమృతం పుట్టిందట!

కానీ ఈనాడు వొక మనిషి అంతరంగాన్ని మథిస్తే ముందు అమృతం తర్వాత విషం ప్రవహిస్తోంది. డబ్బు కోసం ఎంత వల. ఎంత వంచన. ఎంత నటన.

ఆ నటనే ఆమెని కోసేస్తున్నది. మెదడు నరాల్ని చీల్చేస్తున్నది. పైపై మెరమెచ్చులు, కపట ప్రేమలు వెగటు పుట్టిస్తున్నాయి. ఆ ఇల్లు అడవిలా, పాముల పుట్టలా, కత్తుల బోనులా వుంది.

ఎప్పుడెప్పుడు ఆ నరకం లోంచి బైటపడదామా అని ఉంది. ఆ రోజు తండ్రి ఏదో పండగుందని అల్లుడ్నీ, కూతుర్నీ తీసుకెళ్ళటానికి వచ్చాడు. స్వాతి గేట్లోకి అడుగుపెట్టిందో లేదో. బారలు చాస్తూ, జూలు విదిలిస్తూ వొక్కంగలో పెంగున ఆమెని చుట్టేసింది టామి. దాని కళ్ళనిండా దిగులు.

ఇన్నాళ్ళు ఎక్కడికెళ్ళావ్. నన్నొదిలి ఎందుకెళ్ళావ్. ఇంకెప్పుడూ వెళ్ళవు కదూ. ఎన్నో ప్రశ్నలు, మెడ, ముఖం, చేతులూ ఆప్యాయతతో తడుముతున్నది.

కుయ్, కుయ్ మని చిన్నగా రాగాలు తీస్తున్నది. తల్లి వొడిలో బిడ్డడిలా కుచ్చిళ్ళలో ముఖం దాచుకుంటున్నది. పాదాలపై మూతిపెట్టి రాస్తున్నది. కుక్క.

తన చేయి తలపై వో ముద్దవేస్తే నాలుక చాపుకుంటూ పరుగెత్తుకొచ్చే కుక్క. ఛీపో అని విదిలిస్తే తోక ముడుచుకు వెళ్ళే కుక్క. తన కోసం బెంగటిల్లినట్లుగా, తన విశ్వాసం ప్రకటించుకుంటుంటే స్వాతి గుండె కదిలింది. దాన్నిలాగే పాదని పట్టుకొని భోరున ఏడ్చేసింది స్వాతి.

వర్క్

కొత్తగా చేరిన క్లర్క్‌ని అడిగాడు బాస్—

''నువ్ చేయాల్సిన పని గురించి మానేజర్ వివరంగా చెప్పాడు అనుకుంటా?''

''చెప్పాడు సార్''

''ఏం చెప్పాడు''

''మీరొస్తున్నట్లు తెలిగానే ఆయన్ని నిద్రలేపమని—''

—ఎస్.ఎస్.మూర్తి
(నెల్లూరు)